

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Средец, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СРЕДЕЦ, III СЪСТАВ, в публично заседание на седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВЕНЕТА Д. С. ИВАНОВА**

при участието на секретаря Костадинка Т. Лапова
като разгледа докладваното от **ВЕНЕТА Д. С. ИВАНОВА** Гражданско дело
№ 20212170100351 по описа за 2021 година

Съдът е сезиран с искова молба от Г. К. Д. , ЕГН *****, с адрес гр.Средец, **, чрез пълномощника адв.Й. Ж., против ЗД "Бул Инс" АД, ЕИК 831830482, с адрес на седалище и управление гр.София, бул."Джеймс Баучер" № 87.

В исковата молба се твърди, че на 09.07.2020г. лицето Р. Н. Т., като водач на л.а Рено Меган Сценик с рег.№ А 9458 ВХ на пътя гр. Средец-гр.Бургас, на около километър от гр.Средец, до отбивката за канала „Рибарска среща“ , при предприемане на маневра за изпреварване, реализира ПТП с управлявания от ищеца лек автомобил „Опел Корса", рег. № А6126АТ, негова собственост, който предприел завиване наляво, за което сигнализирал с мигач, при което ПТП са причинени материални щети по автомобилите, както и лека телесна повреда на ищеца.

В исковата молба са изложени твърдения, че към датата на процесното събитие, лек автомобил „Рено Меган Сценик с рег.№ А 9458 ВХ, е бил застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗД „Бул Инс“ АД със застрахователна полица № ВG/06/118002336313, валидна до 25.08.2020г. Въз основа на уведомление в дружеството е заведена щета с № 2010030546/13.10.2020г.

Твърди се, че след предявена претенция от страна на ищеца пред ответното дружество за имуществени и неимуществени вреди в размер на общо 4000лв., му били преведени 777,23лв., които покривали причинените имуществени вреди, но не и неимуществените.

В тази връзка за ищеца се породил правен интерес от завеждане на настоящото дело, като се иска осъждане на ответното дружество на основание чл. 432, ал.1 КЗ да заплати на ищеца сумата от 2000лв., ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди-болки, страдания и психически стрес в резултат на претърпяното ПТП на 09.07.2020г., причинено от Р. Н. Т., който е имал валидна застраховка ГО при застрахователя -ответник ЗД „Бул Инс“ АД.

Претендират се разноси.

В законоустановения срок по чл.131, ал.1 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, с който релевира съображения за недопустимост и неоснователност на иска. Твърди се, че претенция за неимуществени вреди не е била образувана, а поради непосочване на банкова сметка исковата молба била нередовна. Не се оспорва наличието на валидно възникнало правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесния лек автомобил Рено Меган с рег.№ А 9458 ВХ. Оспорва се механизма на ПТП, изложен от ищеца, като се твърди, че основна вина за неговото настъпване има ищеца, който имал практическа слепота с лявото око, призната с решение на ТЕЛК, като за водача Р. Н. събитието е било случайно по смисъла на чл.15 от НК. При условията на евентуалност се претендира съпричиняване на вредите от самия пострадал. Оспорват се цитираните телесни повреди по вид и степен, както и че те са довели до продължителни болки и страдания, оспорват се и твърденията за изживян стрес и душевни страдания. Оспорва се предявения иск, както по основание, така и по размер. Претендират се разноси. Прави се възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в случай, че същото надвишава минимално определеното такова от закона.

В съдебно заседание ищецът поддържа исковата молба. По реда на чл.214 от ГПК, е направено изменение в размера на претенцията, като след допуснатото такова, същата се счита за предявена в размер на 3000лв.

В съдебно заседание, ответникът депозира писмено становище, с което оспорва предявения иск и счита същия за неоснователен и недоказан.

Исковете са по чл.432 КЗ вр. [чл. 45 ЗЗД](#) и [чл. 86 ЗЗД](#).

Съдът, прие от фактическа и правна страна следното:

На 09.07.2020г. около 17.20ч. на път II-79, разклон база ДГС „Разсадника“ км 65+5, настъпило ПТП между лек автомобил „Опел Корса“ с рег.№ А 6126 АТ, управляван от ищеца Г. К. Д. и лек автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег.№ А 9458 ВХ, управляван от Р. Н. Т.. По случая е било образувано досъдебно производство № 144/2020г. по описа на РУ на МВР-Средец, приключило с постановление от 02.02.2021г. на прокурор при Районна прокуратура-Бургас за прекратяване на наказателното производство по причина, че деянието не представлява престъпление, тъй като липсва обективен признак –значителни имуществени вреди и причинената травма на пострадалия Г. Д. е лека телесна повреда.

По делото е представен като доказателство заверен препис от констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 09.07.2020г. видно от който причините за настъпване на ПТП е, че водачът на лекия автомобил "Рено Сценик" не се е убедил, че водачът на изпреварвания от него лек автомобил „Опел Корса“, е подал сигнал за изменение на посоката на движение наляво, поради което е настъпил удар между двете МПС. Представена е и карта за регистрация на ПТП, видно от която причина за настъпване на ПТП е неспазена дистанция при изпреварване. Видно от отбелязването върху процесните протоколи на място е бил съставен АУАН на виновния водач на лекия автомобил „Рено Меган Сценик“ за нарушение на чл.42, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП.

Не е спорно, че за автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег.№ А 9458 ВХ е бил сключен в ответното дружество договор за застраховка "Гражданска отговорност", като видно от представената по делото справка-извлечение от ел. сайт на "Гаранционен фонд", застраховката е сключена за период 26.08.2019г.-25.08.2020г., по застрахователна полица BG/06/118002336313. По делото е представен заверено копие от заявление от Г. К. Д., депозирано във връзка с претенция за щета № 2010030546 от 13.10.2020г. за изплащане на обезщетение за имуществени вреди, като към тази претенция впоследствие е добавена и претенция за неимуществени такива в размер на 2000лв., като видно от представеното известие за доставяне /л.164/, това допълнение е връчено на 19.02.2021г. на служител при

Ликвидационен център БулИнс –Бургас. Към претенцията е представен и номер на банкова сметка в изпълнение на разпоредбата на чл.308, ал.2 от КЗ. Видно от представените заверени копия на документи от страна на ответника на ищеца е заплатена сумата от 777,23лв. за причинените от процесното ПТП имуществени вреди, като липсва произнасяне относно претенцията за неимуществени вреди. Посочените обстоятелства не са оспорени от ответника, нито са представени писмени доказателства за произнасяне в срока по чл.496, ал.1 от КЗ по отношение претенцията за неимуществени вреди.

Видно от заключението на вещото лице по автотехническата експертиза скоростта на лекия автомобил „Опел Корса“ е била сравнително ниска -около 20 км/ч. в момента на навлизане в насрещната пътна лента за посока гр.Средец и лекият автомобил „Опел Корса“ е бил на около 14 метра преди мястото на удара и на около 22 метра преди отбивката за разсадника. Извършването на маневра „завой на ляво“ по този начин е технически неправилно, поради което е било изненадващо за водача на л.а. „Рено Меган Сценик“, който в този момент се е намирал в пътната лента за насрещното движение и е предприел маневра „изпреварване“, когато е бил на не по-малко от около 67 метра зад л.а. „Опел Корса“, което също е технически неправилно. При извършения анализ вещото лице е констатирано, че произшествието е било предотвратимо, ако водача на л.а. Рено Меган не се е движел с превишена скорост, тъй като преди настъпване на удара същият се е движел със скорост от не по-малко от 105,2 км/ч. при разрешена 90км/ч за пътния участък, както и ако беше прекратил започнатата маневра изпреварване и продължил движението си в дясната пътна лента за посока гр.Бургас, за което си действие е разполагал с време от около 2,3 секунди. Изслушано в съдебна зала вещото лице заявява, че антиблокиращата система на л.а. Рено Меган е била неизправна, видно от спирачните следи, тъй като те са плътни и непрекъснати. На изрично поставен въпрос на ответника вещото лице е заключило, че лекият автомобил „Опел Корса“ разполага с предпазни колани, които са триточкови тип инерционен. Коланът на водача който е със система за затягане с пирпатрон, се задейства, при което придърпва колана, като притиска тялото плътно към облегалката.

Видно от заключението по назначената по делото СМЕ при процесното ПТП ищецът е загубил съзнание и е бил хоспитализиран в НХО при УМБАЛ –Бургас. След анализ на представените копия от ЕР № 2431/14.08.2019г. на първи състав на ТЕЛК към УМБАЛ-Бургас, СМЕ 387/2020 от д-р П.Парасков, съдебен лекар в УМБАЛ-Бургас, непълно копие на ИЗ от 09.07.2020г. от НХО на УМБАЛ-Бургас, вещото лице е заключило, че зрението на ищеца към момента на настъпване на ПТП е било намалено в значителна степен на дясното око и с практическа слепота на лявото око. Слепотата на едното око води до потрудна, но не невъзможна преценка за разстоянията, на които се намират движещи се обекти. Като се има предвид едноочното зрение на ищеца с ДО, неговото зрително поле е стеснено вляво с около 30-40 градуса по хоризонтала. Сумарното /двуочно зрително поле / по средностатическия водач на МПС е нормално зрение по хоризонтала достига до 180градуса по вертикала около 130 градуса. При ищеца хоризонталното поле е около 140 градуса поради слепота на ЛО и нормално във вертикална посока- около 130 градуса. Сляпата точка няма отношение към зрението като цяло. С установеното по документи зрение /0,7 на дясното око и ППЛЦ на лявото око ищецът не може да управлява МПС без да застрашава останалите участници в движението. При липса на периферно зрение на ЛО и при определена фиксация на главата и погледа ищецът може да забележи късно изпреварващо го отляво МПС или дори да него забележи, докато не бъде изпреварен.

Видно от заключението по допълнителната СМЕ Г. К. Д. след ПТП е бил в задоволително общо състояние, контактен, адекватен. По главата, тялото и крайниците -без видими травматични промени, с оплаквания от главоболие. Вземайки предвид механизма на ПТП, посочен в автотехническата експертиза и скоростта на лек автомобил Рено Меган Сценик вещото лице е дало заключение, че към момента на ПТП Г. Д. е бил с поставен правилно предпазен колан, който е минимизирал травматичните увреждания по него.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля М Д.а, бивша съпруга на ищеца, която заяви, че след катастрофата Д. бил неадекватен, като близо месец го било страх да излиза навън сам, тя го съпровождала дори до тоалетната. Оплаквал се от общ дискомфорт.

Разпитан беше и водачът Р. Т., който не отрича обстоятелствата около ПТП, като единствено сочи, че ищецът не е подал мигач за завиване наляво.

В открито съдебно заседание беше изслушан и ищецът, който не оспорва посочените по-горе обстоятелства, като единствено заявява, че е подал мигач, преди да завие наляво. Твърди, че здравословното му състояние се влошило след ПТП-то, като загубил напълно лявото си око, а сега има проблеми и с дясното око.

От приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Съгласно чл. 432, ал. 1 КЗ, увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, който, съгласно ал. 2 на чл. 432 КЗ, може да прави възражения, които произтичат от договора и от гражданската отговорност на застрахования. Видно от законовата разпоредба, за да бъде уважен иска, следва да бъде установено наличието на валидно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника - застраховател и делинквентата относно управлението на последния автомобил. Наред с това, за да се ангажира отговорността на застрахователя, следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД /деяние, вреди, противоправност, причинна връзка и вина/, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител – застрахован за обезщетяване на причинените вреди, тъй като отговорността на застрахователя е функционално обусловена от отговорността на застрахования делинквент и има вторичен характер – застрахователят дължи обезщетение за вредите, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увреденото лице за репатрирането им. Вината се предполага – чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, като опровергаването на тази презумпция е в тежест на ответника при условията на обратно пълно доказване.

Предявеният иск е допустим. Съгласно разпоредбата на чл. 380, ал. 1 от КЗ вр. чл. 412 от КЗ, лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция. Отправянето на извънсъдебна застрахователна претенция по чл. 380, ал. 1 от КЗ е специална предпоставка за допустимост на иска срещу застрахователя. В конкретния случай, ищецът е отправил до ответното застрахователно дружество извънсъдебна претенция за обезщетяване на неимуществени вреди от соченото ПТП, като по делото не е представен отговор на писмото от страна на застрахователя и е изтекъл максимално допустимия тримесечен срок за това. След като е спазено изискването на горесцитираната разпоредба от КЗ, исквата претенция, предявена по съдебен ред за обезщетение за неимуществени вреди се явява допустима.

Разгледан по същество искът е основателен по размер.

Съдът намира, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установиха всички предпоставки на деликтната отговорност на делинквентата Р. Т., а именно противоправно поведение, вреди, причинна връзка между противоправното поведение и вредите, вина. Противоправното поведение се изразява в несъобразяване с правилата за движение от страна на Р. Т., който управлявайки собствения си лек автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег.№ А 9458 ВХ, при движение със скорост над разрешената от 90 км/ч за пътния участък, предприема маневра изпреварване на л.а. „Опел Корса“ с рег.№ А 61 26 АТ, управляван от ищеца без да се убеди, че водачът на същия не е подал сигнал за изменение на посоката си на движение наляво, с което са нарушени правилата за движение по чл.21,

ал.1 от ЗДвП и чл.42, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП, поради което се стигнало до процесното ПТП на 09.07.2020 г., при което са причинени вреди. Противоправното поведение на деликвента и механизма на ПТП се доказват от приложения като доказателство по делото, неоспорен от страните протокол за ПТП, както и извършената по делото САТЕ. В този смисъл оспорванията на ответната страна за липса на деликт са неоснователни.

Съдът намира, че по делото безспорно се доказва и наличието на телесни увреждания и психически травми, причинени на ищеца в резултат на ПТП от 09.07.2020 г. При процесното ПТП в резултат на удара ищецът е получил телесни увреждания, изразяващи се в мозъчно сътресение, лекостепенно, което се квалифицира като временно разстройство на здравето, неопасно за живота- СУ № 387/2020г. на съдебен лекар при отделение Съдебна медицина на УМБАЛ –Бургас. На ищеца са причинени болки, продължили около един месец, видно от показанията на св. Д.а-бивша съпруга на ищеца. Освен това ищецът получил уплаха, стрес, поради които същият не управлявал МПС след ПТП, който продължил около една година след произшествието. В тази насока са и показанията на бившата съпруга на ищеца, която е полагала непосредствено грижи за него след ПТП. Обясненията на ищеца съдът не цени като доказателствено средство, тъй като същите са процесуално недопустими поради това, че са направени по искане на пълномощника на самия ищец и поради това, че изявленията му ще бъдат ценени само като негови твърдения по определени факти и обстоятелства – Решение № 386/14.07.2009г. по гр.д. № 1713/2008г., II г.о. на ВКС.

Съдът намира, че се доказва и причинна връзка между претърпените от ищеца неимуществени вреди и процесното ПТП, а именно, че същите са пряка последица от противоправното поведение на деликвента. Събраните писмени доказателства-приложената медицинска документация и заключенията на вещите лица по СМЕ, както и събраните гласни доказателства сочат на това, че вредите са причинени именно в резултат на ПТП от 09.07.2020 г. Вината на деликвента съгласно разпоредбата на чл. 45 от ЗЗД се предполага.

По делото не е спорно и от представените доказателства се установи наличие на застрахователно правоотношение по застраховка "гражданска отговорност", сключена между деликвента и ответното застрахователно дружество, валидна към момента на ПТП от 09.07.2020 г. При това положение и по силата на чл. 432, ал. 1 от КЗ е налице основание за ангажиране на отговорността на застрахователя за обезщетяване на вредите причинени от деликвента. Съгласно общите принципи на чл. 45 от ЗЗД и чл. 51 от ЗЗД ответникът е длъжен да обезщети всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от непозволеното увреждане.

При съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение за неимуществени вреди по реда на чл. 52 от ЗЗД, по справедливост. При определяне на обезщетението се съобразяват характера и тежестта на вредите, тяхното проявление във времето и цялостното неблагоприятно отражение върху увреденото лице, като се вземе предвид степента и тежестта на увреждането. В конкретния случай причинените на ищеца телесни увреждания са от категорията на лека телесна повреда, като няма данни за усложнения в оздравителния процес, който е продължил около месец. Освен болките и страданията ищецът е понесъл и психически стрес, негативни емоции, които са дали отражение върху психиката му. Следва да се има предвид, че увреденото лице е в напреднала възраст и стресът преживян във възрастта, в която се намира би могъл да даде продължителен негативен отзвук и проявление през остатъка от живота му. Като взе предвид горните обстоятелства, съобразени с общоприетия критерий за справедливост, съдът намира, че следва да определи размер на обезщетението за неимуществени вреди на 3000 лв., в който размер е предявена и исковата претенция.

При това положение, съдът следва да разгледа евентуалното възражение на

ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия ищец.

По обективния характер на съпричиняването е налице задължителна за съдилищата съдебна практика – т.7 от ППВС № 17/1963г. В константната си практика по приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а и в създадената по реда на чл. 290 ГПК практика (решение № 45/15.04.2009г. по т. д. № 525/2008г. на II т. о., решение № 159/24.11.2010г. по т. д. № 1117/2009г. на II т. о., решение № 206 от 12.03.2010г. по т. д. № 35/2009г. на II т. о., решение № 58/29.04.2011г. по т. д. № 623/2011г. на II т. о., решение № 59 от 10.06.2011г. по т. д. № 286/2010г. на I т. о., решение № 153/31.10.2011г. по т. д. № 971/2010г., решение № 169/28.02.2012г. по т. д. № 762/2010г. на II т. о., решение № 54 от 22.05.2012г. по т.д. № 316/2011г., на ВКС, ТК, II ТО и др.), Върховният касационен съд последователно е застъпвал становище, че намаляването на обезщетението за вреди от деликт на основание чл. 51, ал.2 ЗЗД е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване от пострадалия по смисъла на чл. 51, ал.2 ЗЗД, следва неговото поведение обективно да е в причинна връзка с настъпването на вредите, т.е. пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, като вина на пострадалия в тази насока не се изисква. Или, от съществено значение е конкретното проявление на действието или бездействието на пострадалия, което съставлява пряка и непосредствена причина за причинените вреди. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на чл.51, ал.2 ЗЗД е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало (наред с неправомерното поведение на деликвентата) до увреждането като неблагоприятен резултат. Правните последици от съпричиняването и значението му за размера на обезщетението, което увреденият има право да получи като паричен еквивалент на произлезлите от деликта вреди, изключват допустимостта съдът да обосновава изводите си за съпричиняване с вероятности или с предположения. Както в т. 7 на ППВС № 17/63 г., така и в постановените по реда на чл. 290 и сл. ГПК решения на ВКС (решение № 154/10.10.2017 г. по т. д. № 2317/2016 г. на ВКС, II ТО, решение № 206/12.03.2010 г. по т. д. № 35/2009 г. на ВКС, II ТО, решение № 59/10.06.2011 г. по т. д. № 286/2011 г. на ВКС, I ТО, решение № 98/24.06.2013 г. по т. д. № 596/2012 г., решение № 169 от 28.02.2012 г., по т. д. № 762/2010 г. на ВКС, II ТО и мн. други) е прието, че изводът за наличие на съпричиняване на вредата не може да почива на предположения.

Освен това, според цитираната съдебна практика, дори безспорните нарушения на ЗДвП от страна на пострадалия, имат значение при преценката на приноса му, само ако се намират в причинна връзка и са допринесли за настъпване на вредоносните последици, тъй като вината на увреденото лице не е елемент от фактическия състав на чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Т.е. във всички случаи на предявен иск по чл.45 ЗЗД срещу деликвентата или по чл.432, ал.1 КЗ срещу застрахователя съпричиняването подлежи на доказване от ответника, който с позоваване на предпоставките по чл.51, ал.2 ЗЗД цели намаляване на отговорността си към увреденото лице.

В Тълкувателно решение № 88 от 12.09.1962 г., ОСГК на ВС се приема, че за прилагането на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД не е необходимо увреденият да е допринесъл виновно за настъпването на вредите, а е достатъчно наличието на причинна връзка между неговото действие или бездействие и вредоносния резултат. В постановените по реда на чл. 290 и сл. ГПК решение № 165/26.10.2010 г. по т. д. № 93/2010 г. на ВКС, II т. о. и решение № 44/26.03.2013г. по т. д. № 1139/2011 г. на ВКС, II ТО също е прието, че вината на пострадалия не е елемент от фактическия състав на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД и с оглед на това способността на увредения да действа разумно и да предвижда евентуалните негативни последици от своите действия и бездействия са правно иррелевантни за института на съпричиняването. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за

възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди.

Според практиката на ВКС, обективизирана в решение по т.д. № 146/2019 г., както и в цитираните в него съдебни актове на ВКС, намаляването на обезщетението за вреди е възможно при наличие на категорични доказателства, че вредите не биха настъпили, ако по време на произшествието пострадалото лице е ползвало обезопасителен колан. Преценката за реалния принос на пострадалия за настъпване на вредоносния резултат е обусловена от съпоставка на поведението на участниците в произшествието, като съразмерността на действията или бездействията на пострадалия с останалите обективни и субективни фактори, станали причина за настъпване на ПТП, ще определят и процентното съотношение на този принос.

В настоящия случай беше безспорно установено посредством изследване на настъпилите травматични увреждания и механизма на ПТП, че пострадалият е бил с правилно поставен предпазен колан към момента на възникване на ПТП. Действително по делото се установи посредством изследване на медицинска документация, че пострадалият към датата на произшествието е бил с практическа слепота на ляво око, но според настоящия състав същото не е довело до нарушаване на правилата за движение, което да е в причинно-следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат, предвид това, че пострадалият е предприел намаляване на скоростта на значително разстояние преди отбивката -22 метра, движел се е с около 20 км/ч, което е следвало да изостри вниманието на водача на движещото се след него МПС -Рено Меган Сценик, управлявано от Р. Т. да намали скоростта и да не предприема маневра изпреварване преди да се убеди, че ищецът няма да подаде сигнал за завиване наляво. Поради посоченото възражението за съпричиняване се явява неоснователно и недоказано.

По отношение акцесорната претенция за лихва за забава, съдът намира следното: Искането на ищеца за присъждане на лихва за забава, с начална дата датата на деликта/09.07.2020г./ е неоснователно доколкото претенцията му за обезщетение е насочена не към деликвентна, а към застрахователя. В случая се установи, че е била отправена покана до застрахователя, който не се е произнесъл по искането за определяне и изплащане на обезщетение за неимуществени вреди. Чл. 496, ал. 1 КЗ предвижда, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на [чл. 380](#) пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. В случая, претенцията на ищеца е била заведена при ответника на 19.02.2021г. (л. 164). С оглед на така установените факти и цитирани разпоредби, обезщетението за неимуществени вреди е дължимо от 20.05.2021 г., а за периода от 09.07.2020 г. до 19.05.2021г., претенцията следва да се отхвърли, като неоснователна.

С оглед изхода на спора и съгласно [чл. 78, ал. 1 от ГПК](#) ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на ищеца направените по делото разноски в общ размер на 720лв., представляващи платена държавна такса -120лв. и адвокатско възнаграждение – 600лв. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като същото е определено в размер, близък до нормативно определения минимален такъв, както и поради това, че се касае за явяване по множество на брой съдебни заседания и вземане на отношения по три експертизи.

С оглед изхода на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС-Средец сумата от 226,15лв.-съдебно-деловодни разноски за експертизи -СМЕ и допълнителна СМЕ и пътни разноски на вещо лице, изплатени от бюджета на съда.

Така мотивиран Средецкият районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД "Бул Инс" АД, ЕИК 831830482, с адрес на седалище и управление гр.София, бул."Джеймс Баучер" № 87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов, **ДА ЗАПЛАТИ** НА Г. К. Д. , ЕГН *****, с адрес гр.Средец, ***, сумата от 3000лв. (три хиляди лева) - обезщетение за понесени неимуществени вреди в резултат на ПТП, настъпило на 09.07.2020г., изразяващи се в болки, страдания и психически стрес ведно със законната лихва, считано от 20.05.2021г. като **ОТХВЪРЛЯ** иска за законна лихва за периода от 09.07.2020г. до 19.05.2021г.

ОСЪЖДА ЗД "Бул Инс" АД, ЕИК 831830482, с адрес на седалище и управление гр.София, бул."Джеймс Баучер" № 87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов, **ДА ЗАПЛАТИ** НА Г. К. Д. , ЕГН *****, с адрес гр.Средец, ***, сумата от 720лв.(седемстотин и двадесет лева) -представляваща съдебно-деловодни разноски .

ОСЪЖДА ЗД "Бул Инс" АД, ЕИК 831830482, с адрес на седалище и управление гр.София, бул."Джеймс Баучер" № 87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд-Средец сумата от 226,15лв.(двеста двадесет и шест лева и петнадесет ст.), представляваща платени от бюджета на съда съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Окръжен съд -Бургас в двуседмичен срок, считано от връчването му.

Съдия при Районен съд – Средец: _____